

фотографії, що сприяють розвитку мотивації, захопленості процесом навчання мистецтву дизайну; інформаційно-комп'ютерні технології, технічні засоби навчання й онлайн консультування; навчальні завдання із широким спектром міжпредметних зв'язків (композиція, кольорознавство, колористика, експозиційні технології, фотографіка, фотомистецтво, мультимедіа технології, комп'ютерна графіка), завдання й вправи, наочно, що демонструють можливості, досягнення образної виразності й реалізації творчих задумів у конкретному дизайнерському проєкті.

Короленко О.О., Цапівська Л.С.

ЖАНР ФОРТЕПІАННОГО КОНЦЕРТУ У ТВОРЧОСТІ ДЕЗИДЕРІЯ ЗАДОРА

Жанр фортепіанного концерту у світовому музичному мистецтві існує більше 250 років. З кінця XVI століття намітились перші ознаки діалогу між групами оркестру, які стали провісниками тривалого та непростого шляху становлення жанру інструментального концерту. XVII ст. принесло перші зразки інструментального концерту, де принцип побудови твору базувався на контрастному зіставленні звучання оркестра та соліста або групи солюючих інструментів (так званий тип *concerto grosso*). Поряд з концертами для скрипки, віолончелі, дерев'яних духових (А. Вівальді, А. Кореллі) розвивались і клавірні концерти (Й. С. Бах, Г. Ф. Гендель). У XVII-XVIII століттях жанр концерту зазнав різноманітних перетворень, що стосувались стилістики, образного змісту, форми, засобів музичної виразності, техніки виконання, тощо. Класична 3-частинна структура концерту остаточно затвердилася у творчості віденських класиків. Помітне особливе ставлення митців до цього жанру: Й. Гайдн написав двадцять концертів для фортепіано з оркестром, В. А. Моцарт – двадцять сім, Л. Бетховен – сім.

У XIX столітті процес трансформації концертного жанру продовжується у двох напрямках: з тенденцією до збільшення форми, що виливається у тип так званого «великого» романтичного концерту (Й. Брамс, П. Чайковський, С. Рахманінов та ін.); та до ущільнення, злиття трьох частин форми в одну (Ф. Ліст, К. М. фон Вебер). У другій половині століття ці процеси приводять до

виникнення чотиричастинних концертів (Концерт для фортепіано з оркестром № 2, ор. 83 Й. Брамса), творів концертного плану у варіаційній («Рапсо-дія на тему Паганіні» С. Рахманінова) або у вільних формах, а також «подвійних» та «потрійних» концертів для двох або трьох солістів та оркестру.

В українській музиці жанр фортепіанного концерту появив себе в 30-х роках ХХ століття у творчості В. Косенка, М. Скорульського, Л. Ревуцького, шлях яких було продовжено в 50-60 роках С. Людкевичем, Б. Лятошинським, М. Дремлюгою, пізніше І. Карабицем, М. Скориком.

Звернення до жанру фортепіанного концерту Дезидерія Задора – блискучого піаніста-віртуоза, диригента, одного з фундаторів закарпатської професійної композиторської школи, педагога, професора Львівської консерваторії є зрозумілим та природнім. Тут не останню роль відіграє його європейська освіта, яку він отримав навчаючись у Празі та власний великий концертний досвід.

Концерт для фортепіано з оркестром (e-moll) написаний у 1965 році, а прем'єра відбулася восени 1966 року, де партію фортепіано виконував сам автор в супроводі симфонічного оркестру Київського радіо і телебачення під орудою Ігора Симовича. Згодом Концерт з великим успіхом виконувався у Львові та Ужгороді.

Композитор обрав традиційну тричастинну побудову, в якій I частина (Allegro) наповнена потужною енергетикою, II-а (Moderato sostenuto) – наспівною поетикою, а III-я (Allegro vivace) переносить слухача на свято народного танцю, з використанням коломийки, ліричних тем та урочистого передзвону в коді.

Єдності циклу надає інтонаційна спорідненість окремих тем усіх частин та прийом обрамлення: основний тематизм першої частини концерту проникає в код фіналу. Традиційними є гармонічна мова Концерту та тональні плани – як внутрішні, так і на рівні циклобудови (рух від e-moll першої частини через a-moll другої та e-moll третьої до однойменного E-dur в коді).

Перша частина є сонатним Allegro з повільним вступом та кодою на матеріалі вступу. Велична, активна тема вступу, теми головної та побічної партій наскрізь пронизані фольклорною лексикою. Використання варіантності IV щабля мінорного ладу, інтервалів збільшеної квати та збільшеної секунди створює мелодичний хід, характерний для гуцульської музики. Тема вступу в могутньому звучанні оркестрового Tutti, її подальше переміщення

у ліричну сферу, невеликий контрастний епізод з «тихим» тріо дерев'яних духових, що нагадують перегуки сопілкарів, асоціативне звучання цимбал у фортепіанних «переборах», мелодичні обриси народно-пісенної теми побічної партії – все підкреслює національну визначеність твору. Тема головної партії – (*Allegro energico*) при явно вольовому, діяльному характері також є інтонаційно похідною від теми вступу і містить той самий «гуцульський» підвищений IV шабель. Мелодія теми побічної партії близька до гуцульської колядки «Із-за горочки, з-за калиночки...» і має типово колядкову складочислову формулу (5+5). Саме ця співуча тема почне своє перетворення у розробці I частини: загострені синкопи, високий кришталєво-холодний реєстр, збагачення теми мелізмами створять казковий-іграшковий образ. Це буде першою фазою розробки, яку змінить друга, в ході якої відбуватиметься нанизування теми вступу, теми головної партії та теми побічної у збільшенні. Третя фаза – фугато (на темі вступу) підтверджує схильність автора до традиційних форм. Реприза починається тоніко-домінантовою фразою тромбонів, яку готують пунктирні мотиви головної партії. Скорочена і динамічна вона звучить у E-dur. В каденції ми знову спостерігаємо опору на коломийковість побічної партії, фактура багата на мелізматику, але подається в імпресіоністичному звучанні. Обрамлює першу частину тема вступу у партії фортепіано на тлі могутнього, урочистого Tutti оркестру.

Друга частина Концерту (*Moderato sostenuto, a-moll*) написана в дусі ноктюрну. Тема, викладена квітетом струнних є оригінальною авторською, але має обриси записаної ним же народної пісні «Пливе кача по Тисині». Написана II частина у складній тричастинній формі з серединою-епізодом і скороченою репризою. Верхня лінія чотириголосся має невеликий діапазон терції, також присутні мінливий «гуцульський» натуральний та підвищений IV шабель та тиха динаміка і неспішний темп. Драматизм та експресивне форте з'являється у вже згаданому розвитковому середньому розділі через розгойдування хроматичних коливань, ритмічного згущення та прискорення темпу. Кульмінацію знов готують три хвили розвитку і вершина звучить на фортіссімо оркестру та скандуючого фортепіано з лавиною чотирьохоктавних пасажів. В репризі бурхливі події епізоду-середини залишаються в неспокійному тремоло фортепіано, а основна тема повертається до свого первісного стану.

Фінал концерту (*Allegro vivace*) відкриває тема коломийки і саме вона визначає загальний образний стрій частини, а саме народного свята з танцювальними та ліричними темами. Типовою є структура – рондо-соната, де рефрен-коломийка проводиться зі варіантними змінами, імітуючи деяку імпровізаційність народних виконавців. Перший епізод (*A-dur*) виконує роль побічної партії і подається композитором у піднесеному, урочистому настрої, використовуючи інтонації української пісні «Наша Анничка». Центральний епізод яскраво контрастує з святковою жанровістю фіналу. Солюючий інструмент панує і веде свою ліричну сповідь вільно, розкуто, з зупинками на одному звуці, наближено до найтиповіших взірців романтичного піанізму. Кода має підсумовуюче значення щодо всього циклу – маємо проведення тем сполучної та побічної партій першої частини у потужному урочистому звучанні оркестру і передзонах фортепіано. Завершує коло образів третьої частини не менш гучний вихор коломийкового рефрену.

Слід зазначити, що даний фортепіанний концерт достойний бути в репертуарі концертуючих виконавців, а також його можуть виконувати студенти музичних коледжів та вищих мистецьких закладів. Поряд з розвитком відчуття романтично-піднесеного стилю виконання музичний текст концерту ставить перед виконавцем ще багато виконавських завдань. Окрім високого технічного оснащення для виконання різноманітних пасажів, ротаційних рухів, акордів, октавної та мілкої техніки виконавець має мати добру координацію рук, володіти співучим легато та чіткою артикуляцією, відмінним відчуттям ритму і метру.

Лисакова І. В.

СОЦІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН

Освіта належить до консервативних галузей, оскільки покликана передусім передавати прийдешнім поколінням мудрість колишніх. Втім, це не означає, що в медичних академіях вчать лікувати людей методами Середньовіччя, а в технічних університетах – будувати парові машини. Освіта (зокрема, вища освіта) намагається бути адекватною вимогам сучасності, але більшою мірою це стосується

**ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ
РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ
МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ
МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН**

**МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної
науково-практичної конференції**

Умань - 2019

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
ФАКУЛЬТЕТ МИСТЕЦТВ**

**ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ
ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ
МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН**

**МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної науково-практичної конференції**

**Умань
2019 рік**

Рекомендовано до друку вченою радою факультету мистецтв
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 11 від 25 квітня 2019 року)

Редакційна колегія

Терешко І. Г. – декан факультету мистецтв Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, доцент (*головний редактор*)
Андросюк Л. М. – завідувач кафедри хореографії та художньої культури Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, професор

Музика О. Я. – завідувач кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, доцент

Семенчук В. В. – завідувач кафедри музикознавства та вокально-хорового мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, заслужений працівник культури України, доцент

Бай Ю. М. – завідувач кафедри інструментального виконавства Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат мистецтвознавства, заслужений педагог культури України, професор

Побірченко О. М. – доцент кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, доцент (відповідальний редактор)

Е 86 Естетичні засади розвитку педагогічної майстерності викладачів мистецьких дисциплін: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (18-19 квітня 2019 року, м. Умань) / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини, Факультет мистецтв; [ред. кол.: Терешко І. Г. (гол. ред.), Побірченко О. М. (відповід. ред.)]. – Умань : АЛМІ, 2019. – 160 с.

У збірнику опубліковані наукові тези та статті, в яких розкрито актуальні питання мистецької освіти, окреслено вектор європейського та національного розвитку.

Розраховано на спільноту науковців, викладачів, докторантів, аспірантів, учителів та студентів – усіх хто цікавиться проблемами сучасної мистецької освіти.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

ЗМІСТ

<i>Акатріні В. М.</i> ВНЕСОК КОСТЯНТИНА МАНДИЧЕВСЬКОГО У РОЗВИТОК БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВА БУКОВИНИ.....	7
<i>Богданюк В. В.</i> НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ МУЗИЧНОЇ СПАДЩИНИ.....	12
<i>Базильчук Л. В.</i> ЕСТЕТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МИСТЕЦТВА КЕРАМІКИ ЯК ЗАСІБ ВИХОВНОГО ВПЛИВУ НА ШКОЛЯРІВ.....	16
<i>Біланин М. П.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В КЛАСІ ФОРТЕПІАНО.....	18
<i>Венгринюк О. В.</i> МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН ПРИ СТВОРЕННІ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ ТА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО СПРІЙНЯТТЯ ДІЙСНОСТІ В ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ОРИГІНАЛЬНОСТІ ПІДХОДІВ ДО НОВОГО.....	21
<i>Гекалюк Л. Ю.</i> «ВІКТОРІЯ ГЛЮБЧАК – БАЛЕТМЕЙСТР, ХОРЕОГРАФ, ПЕДАГОГ ...».....	26
<i>Гловіцька О. В.</i> ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС ЯК ВИД ДЕКОРАТИВНО- ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА.....	30
<i>Гончар К. С.</i> ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ШКОЛЯРІВ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА РОБЛЕМА.....	34
<i>Гордаш А. М.</i> ПРОВІДНІ ЧИННИКИ ОНОВЛЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.....	36
<i>Гусак В. А.</i> ЦІЛІСНЕ ВИКОНАННЯ МУЗИЧНОГО ТВОРУ ЯК ПСИХОТЕХНІЧНИЙ АСПЕКТ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.....	41

Дяченко Р. М. ФОРМУВАННЯ У ШКОЛЯРІВ ЗДАТНОСТІ ДО ХУДОЖНЬОГО УЗАГАЛЬНЕННЯ ДІЙСНОСТІ ЗАСОБАМИ ВІТРАЖНОГО МИСТЕЦТВА.....	45
Курпій Є. П. СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ ВИКОНАВСЬКОЇ АКТИВНОСТІ.....	48
Кучан Р. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ДО ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА.....	50
КасеникOVA Т. В. ЖАНРОВАЯ ФОРМА МИНИОПЕРЫ В ТВОРЧЕСТВЕ СОВРЕМЕННЫХ ОДЕССКИХ КОМПОЗИТОРОВ КАК РЕГИОНАЛЬНАЯ ЖАНРОВАЯ ТРАДИЦИЯ.....	53
Коваленко Ю. В. АКТИВІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОЇ ФОТОГРАФІЇ.....	58
Короленко О. О., Цановська Л. С. ЖАНР ФОРТЕПІАНОНОГО КОНЦЕРТУ У ТВОРЧОСТІ ДЕЗИДЕРІЯ ЗАДОРА.....	61
ЛисакOVA І. В. СОЦІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИСЛАДАЧІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН.....	64
Льобинько М. Ю. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРОВОВОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ.....	68
Мазур А. В. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДУ САМОРЕГУЛЮЮЩІЙ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ.....	72

Музика О. Я. ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ.....	77
Олійник В. В. ВІПРОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ПІТАРНОГО МИСТЕЦТВА ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ.....	82
Осьмірко Ю. С. СПРИЙНЯТТЯ ТВОРІВ ПЕЙЗАЖНОГО ЖАНРУ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ЖИВОПИСНИХ УМНЬ І НАВИЧОК.....	85
Піщур М. О. СУТНІСТЬ ТА СПЕЦИФІКА ОБРАЗОТВОРЧОЇ ПІДГОТОВКИ МИТЦЯ ПОКОЛІННЯ «Z» У ВИЩІЙ ХУДОЖНЬО- ПРОФЕСІЙНІЙ ШКОЛІ.....	89
Побірченко О. М., Толстогузова Л. С. ЕТНІЧНІ ТРАДИЦІЇ ДЕКОРУВАННЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ.....	93
Полович Н. М. ІННОВАЦІЇ В МУЗИЧНІЙ ОСВІТІ.....	96
Пішемінська Л. О. СИНОПСИЧНІ ПОШУКИ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА.....	98
Семенова Олена ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ СТИЛІЗОВАНОГО ЗОБРАЖЕННЯ ЯК ВИДУ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ.....	103
Руденко І. В., Вен Сяо Уан МЕТОДИ НАВЧАННЯ КИТАЙСЬКОГО ТА ЗАХІДНОГО ЖИВОПИСУ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	106
Семенчук В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ МУЗИЧНО-КОМП'ЮТЕРНОЇ ОСВІТИ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН НА ЗАНЯТТЯХ З «МУЗИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ».....	110

Сирота В. М., Сирота З. М.
ОСВІТНИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ
РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЕКТІВ.....113

Сова О. С., Карєва Л. І.
ДУАЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК ФОРМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
ПЕДАГОГІВ-ХУДОЖНИКІВ НА ПЛЕНЕРІ.....117

Терешко І. Г.
ОСОБЛИВОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ
ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН.....121

Терещенко Л. Д.
ЛІТЕРАТУРНА ТВОРЧИСТЬ ЗЕМЛЯКІВ Т. ШЕВЧЕНКА
У ФОРМУВАННІ ГРОМАДЯНИНА-ПАТРІОТА УКРАЇНИ.....125

Тетерюк-Кітч Ю. С.
ФАХОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ВИКЛАДАЧА
ФОРТЕПІАНО.....133

Умрихіна О. С.
МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ДУХОВНОГО СТАНОВЛЕННЯ
ОСОБИСТОСТІ.....135

Філіпчук Н. О.
МУЗЕЙНІ ВАРТОСТІ В ОСВІТІ.....137

Харитонов В. А.
РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ УЯВИ УЧНІВ НА УРОКАХ
ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ЗАСОБАМИ
ЖИВОПИСУ.....145

Цимбаліст Т. М.
РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА З ОСОБЛИВИМИ
ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ У КЛАСІ ФОРТЕПІАНО.....148

ВНЕСОК КОСТЯНТИНА МАНДИЧЕВСЬКОГО У РОЗВИТОК БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВА БУКОВИНИ

Для розвитку сучасної освіти і науки особливе значення має досвід відомих і малознаних особистостей, які заклали підґрунтя культурно-освітнього поступу окремих українських регіонів та порубіжжя. Такою ключовою особистістю є Костянтин Мандичевський (1859 - 1933), діяльність якого пов'язана з розвитком бібліотекознавства, освіти буковинського краю.

Костянтин Мандичевський працював учителем, директором школи, шкільним інспектором, головним інспектором шкіл Буковини, директором бібліотеки Чернівецького університету. Народився він 24 травня 1859 року у селі Баринівка, Серетського повіту (зараз Глибоцький район, Чернівецької області), у багатодітній румунській сім'ї. Батько, Василь Мандичевський, священик, активний учасник громадського життя, яке тільки зароджувалося, а згодом – член культурно-освітнього товариства на Буковині, писав музичні твори [1, с. 12]. Костянтин Мандичевський навчався у Чернівецькому лицейі (1869-1877 рр.). Продовжував освіту в університетах Чернівців та Відня, завершив навчання у 1884 році складання іспитів з історії, географії, німецької мови та літератури. У 1884-1893 рр. працював учителем у Сучавському лицейі, де викладав історію та німецьку мову.

Молодий професор у 1885 р. видає у лицейському щорічнику свою працю румунською мовою на тему: «Influența geografică asupra dezvoltării culturale a vechiului orient» – («Географічний вплив на культурний розвиток Давнього Сходу»). Слід підкреслити, що дане дослідження охоплює лише 40 сторінок, а усі типові помилки науковців новачків у роботі абсолютно відсутні. Дезрляпраця, добре підготовлена з усіхточокзору, тому складаласьввраження, що вона вийшла з-під пера дослідченононауковця з глибокимизнаннями. Жоден аспект питання не був випущений з його поля зору. Автор доводить, що географічне розташування є вирішальним у всьому культурному розвитку конкретного регіону. Концепція науковця досить універсальна і на диво сучасна. Міфологія, мистецтво, зоологія, геологія, сільське господарство, соціологія – ось основні складові його праці.

Программно-методические материалы. Начальная школа. – М., Образование, 2001

6. Коган Г. Работа пианиста / Г. Коган. – М.: Классика, 2001.
7. Коган Л.Н. Самореализация индивидуальности как социальный процесс. АН СССР, Урал. Науч. центр., отв. Ред. Л. Н. Коган. – Свердловск УНЦ АН СССР, 1983.
8. Кодаш О. Хвилювання – страх перед випробуванням: переклад з словацької / О. Кодаш. – К.: Радянська школа, 1981.
9. Колупасва А.А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи: Монографія / А.А. Колупасва. – К.: «Самміт-Книга», 2009.
10. Коростильова Л.А. Психологічні проблеми самореалізації особистості // під ред. А.А. Крилова, Л.А. Коростильової. – СПб.: Изд-у СПбУ, 1997.
11. Нейгауз Г.Г. Об искусстве фортепианной игры / Г.Г. Нейгауз. – М.: «Музыка», 1961.
12. Падалка Г. Учитель, музыка, діти / Г. Падалка. – К.: Музична Україна, 1982.
13. Петрушин В. Музыкальная психология / В. Петрушин. – М.: Академический проект, 2006.
14. Шмидт-Шкловская А.А. О воспитании пианистических навыков / А. Шмидт-Шкловская. – Л., «Музыка», 1985.
15. Юдовина-Гальперина Т.Б. За роялем без слез / Т. Юдовина-Гальперина. – СПб.: Изд. «Союз художников», 2002.

НАШІ АВТОРИ

Акатріні В. М. – аспірант Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Язюна НАПН України

Базильчук Л. В. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Біланш М. П. – асистент кафедри педагогіки музичної освіти і виконавського мистецтва Мукачівського державного університету

Богданюк В. В. – асистент кафедри музики Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Вен Сяо Гуан – магістрант кафедри образотворчого мистецтва Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Венгринюк О. В. – методист науково-методичного центру виховної роботи та позашкільної освіти Інституту післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області, аспірант Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Язюна НАПН України

Гекалюк Л. Ю. – викладач кафедри хореографії та художньої культури Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Гловицька О. В. – студентка четвертого курсу кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Гончар К. С. – студентка четвертого курсу кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Гордани А. М. – аспірант кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Гусак В. А. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музикознавства та вокально-хорового мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Даченко Р. М. – магістрантка кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Карєва Л. І. – вчитель вищої категорії Державної художньої середньої школи імені Т. Г. Шевченка

Карпій Є. П. – асистент кафедри педагогіки музичної освіти і виконавського мистецтва Мукачівського державного університету

Качан Р. В. – студентка четвертого курсу кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Кваснікова Т. В. – викладач Одеського училища мистецтв і культури ім. К. Д. Данькевича

Коваленко Ю. В. – старший викладач кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Короленко О. О. – асистент кафедри співу, диригування і музично-теоретичних дисциплін Мукачівського державного університету

Лисакова І. В. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та інноваційних технологій соціокультурної діяльності Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Любонько М. Ю. – студентка четвертого курсу кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Мазур А. В. – викладач гри на фортепіано, викладач вищої категорії КЗ «Бердичівський педагогічний коледж» ЖОР

Музика О. Я. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Олійник В. В. – магістрантка кафедри інструментального виконавства Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Осьмірко Ю. С. – магістрантка кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Пічур М. О. – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Повірченко О. М. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Попович Н. М. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки музичної освіти і виконавського мистецтва Мукачівського державного університету

Пішемінська Л. О. – викладач-методист вищої категорії КВНЗ «Тулечинське училище культури»

Руденко І. В. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Семенова О. В. – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри образотворчого мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Семенчук В. В. – заслужений працівник культури України, доцент, завідувач кафедри музикознавства та вокально-хорового мистецтва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>